

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Popov Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2014, în cauza penală privind-l pe

Popov Anatolie Gheorghe, născut la 10 iulie 1959, originar și domiciliat în s. Drepcăuți, r-ul Briceni;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.07.2013-02.09.2013 (prima instanță)
2. 07.11.2013 –19.02.2014 (instanța de apel)
3. 16.04.2014–25.06.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 02 septembrie 2013, Popov Anatol a fost condamnat în baza art.155 Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale, ce constituie 5000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Popov Anatol la data de 19 ianuarie 2013, în jurul orelor 03:00, aflându-se în casa de locuit a cet. Ivaniuc Serafima, situată în s. Drepcăuți, r-nul Briceni, fiind în conflict cu Vieru Inga, a stropit-o pe ultima cu benzină, exprimându-și intenția de a-i da foc, însă Vieru Inga și Ivaniuc Serafima l-au împiedicat să ia chibriturile de la gura sobei, iar minora Braduțan Cătălina, fiica lui Vieru Inga, a luat chibriturile și le-a ascuns.

3. Sentința a fost atacată în ordine de apel de către inculpatul Popov Anatol, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv, că nu a comis infracțiunea incriminată, consideră că declarațiile martorilor Ivaniuc Serafima, Braduțan Alin și ale părții vătămate Vieru Inga urmează a fi apreciate critic și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare deoarece sunt contradictorii, iar

toți acești martori sînt rude ale părții vătămate; la adoptarea sentinței instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile martorului Nemțev Nicolai, care a declarat că „în luna martie 2013 la el s-a adresat Vieru Inga cu rugămintea de a da declarații mincinoase precum că Popov A. săpase și o groapă în cimitir”; mai mult, pe caz nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală în confirmarea vinovăției sale și anume: verificarea canistrei și conținutului ei, verificarea hainelor sale și a lui Vieru Inga, verificarea altor obiecte din casă presupuse, că ar fi fost stropite cu benzină; consideră că învinuirea adusă lui este bazată doar pe presupuneri, nefiind acumulate probe veridice și obiective întru confirmarea vinovăției sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2014 a fost respins apelul, cu menținerea hotărîrii atacate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Popov Anatol, prin care, indicîndu-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 16) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocîndu-se că în cadrul urmăririi penale a fost privat de dreptul la un proces echitabil, deoarece organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, nu a efectuat acțiuni de urmărire penală pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, care confirmă nevinovăția sa. La fel, a menționat, că în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată nu a fost audiat în calitate de martor Brăduțan Cătălina, care este mai mare ca fratele ei – Brăduțan Alin, care a depus declarații ca fiind minor, astfel fiind mai ușor influențabil de către mama sa. Dasemenea, a indicat, că în cadrul urmăririi penale, în privința sa a fost aplicată constrîngerea psihică, ca să recunoască fapta incriminată. Consideră, că în instanța de apel i-a fost încălcat dreptul la apărare și ilegal i-a refuzat audierea martorului, care sub jurămînt poate confirma, că în timpul pretinselor acțiuni de amenințare, el se afla în or. Lipcani, r-ul Briceni.

6. Examinînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar la 21 martie 2014 împotriva deciziei instanței de

apel din 19 februarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 26 februarie 2014, în termen.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărîrii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sub aspectul situației „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul

pertinenții și concludenții, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Popov Anatol privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, Colegiul penal enunță, că argumentul recurentului referitor la faptul că în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată nu a fost audiat în calitate de martor Brăduțan Cătălina, care este mai mare ca fratele ei – Brăduțan Alin, care a depus declarații ca fiind minor, astfel fiind mai ușor influențabil de către mama sa, este neîntemeiat întrucât martorul Brăduțan Alin în cadrul urmăririi penale a depus declarații în prezența reprezentantului legal Vieru Inga, declarațiile acestuia sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate, Vieru Inga, ale martorilor Ivaniuc Serafima, Rusu Tatiana, Nemțov Nicolai, astfel, nu s-a confirmat faptul influențării minorului de către mama sa, iar declarațiile acestuia nu poartă un caracter contradictoriu, sunt consecutive, între acestea neexistând careva contradicții esențiale.

Neîntemeiat Colegiul penal consideră și argumentul inculpatului precum că în cadrul urmăririi penale a fost privat de dreptul la un proces echitabil, deoarece organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, nu a efectuat acțiuni de urmărire penală pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, care confirmă nevinovăția sa, întrucât pe parcursul urmăririi penale au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii, iar conform materialelor cauzei, în acest sens nu au fost înaintate careva demersuri de către recurent.

Mai mult, declarative instanța de recurs ordinar consideră și argumentele inculpatului Popov Anatol că în instanța de apel i-a fost încălcat dreptul la apărare și ilegal i-a fost refuzată audierea martorului, care sub jurământ poate confirma, că în timpul pretinselor acțiuni de amenințare el se afla în or. Lipcani, r-ul Briceni, din motiv că cumulul de probe examinate în ședințele de judecată și descrise în hotărârile judecătorești atacate dovedesc cu certitudine prezența inculpatului Popov Anatol la locul comiterii faptei, mai mult ca atât că nici inculpatul Popov Anatol în declarațiile sale nu a negat prezența sa la locul faptei (f.d. 99-100) și nu a invocat probe care pot confirma alibiul lui în prima instanță.

La fel, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a dispus respingerea demersului înaintat de către avocatul Istratii Vasile de a audia martorul fără nume, prenume și adresă, care poate confirma că la data pretinsei amenințări, la ora 03:00 inculpatul se afla la concubina sa în or. Lipcani, r-ul Briceni, întrucât audierea acestui martor nu are importanță pentru soluționarea cauzei respective.

Nu poate fi reținut de către instanța de recurs nici argumentul recurentului, care a indicat că în cadrul urmăririi penale, în privința sa a fost aplicată constrângerea psihică, ca să recunoască fapta incriminată, din motiv că acest argument nu a fost invocat anterior în prima instanță și nici în instanța de apel de către inculpat, fiind considerată în prezent drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce vina lui în comiterea infracțiunii imputate este dovedită prin cumulul de probe nominalizate în hotărârile judecătorești.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt confirmate în instanța de recurs din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecărilor hotărârilor judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Popov Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Popov Anatolie Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iulie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

